

Arrest

nr. 118 548 van 7 februari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, Edo als etnie te hebben en christen te zijn. U bent geboren in Benin City op 1 december 1978.

Sinds de eerste week van april 2013 ging u een relatie aan met (A.), een moslima. (A.) kwam elk weekend naar u toe en gaf aan dat u niet naar haar huis mocht komen, omdat haar ouders niet van jullie relatie mochten weten. (A.) vertelde u dat haar vader (A.H.K.U.) wou dat ze met een bepaalde moslimman huwde, maar dat deze man haar niet aanstond. Vier weken nadat jullie een relatie aangingen, vertelde (A.) u dat ze zwanger was. (A.) zei dat ze het tegen haar moeder zou

zeggen, maar die kwam er al eerder achter toen ze met (A.) naar het ziekenhuis ging om tests te doen, omdat (A.) de avond voordien misselijk was. (A.)'s moeder was kwaad en vertelde tegen haar man dat (A.) zwanger was. Die wilde weten wie de vader was en wilde dat (A.) abortus pleegde. De ouders van (A.) gaven medicatie aan haar en (A.) en haar foetus overleden. De dag nadien werd aangeklopt bij u thuis en (A.)'s vader kwam met een aantal mensen uw huis binnen. Er werd op u geschoten, maar de kogel miste zijn doel. U vluchtte weg en ontmoette uw vriend (Os.) Sunday. Hij bracht u naar een guesthouse. Daar kreeg u telefoon van uw vriend (I.Og.). Hij vertelde u dat hij naar uw huis was gegaan en er uw vader dood had zien liggen in een plas bloed. Verder was uw huis totaal vernield. Hierop zei (Os.) Sunday dat hij u zou helpen het land te verlaten. Op 11 juni 2013 verlieten u en (Os.) Sunday Benin City en gingen jullie naar Lagos. Vandaar vlogen jullie naar België waar u de dag nadien toekwam. Op 13 juni 2013 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door (A.H.K.U.), de vader van uw overleden vriendin (A.), omdat u haar zwanger maakte en ze nadien overleed bij de gepleegde abortus, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt. U maakte niet aannemelijk dat u daadwerkelijk een relatie had met (A.).

U verklaarde dat u sinds de eerste week van april 2013 een relatie aanging met (A.). Toen u gevraagd werd de volledige naam van (A.) te geven, ontweek u de vraag door te stellen dat de naam van haar vader (A.H.K.U.) is (gehoor CGVS, p.3). U gaf aan dat de relatie tussen jullie eindigde toen (A.) overleed, maar toen u gevraagd werd wanneer (A.) juist overleed, kwam u niet verder dan stellen dat ze 'op vrijdag, de dag voor ze naar ons huis kwamen', overleed. Later gaf u aan niet te weten wanneer uw vriendin overleed (gehoor CGVS, p.3 en p.12).

Toen u gevraagd werd waar uw vriendin (A.) woonde, gaf u aan het niet te weten, omdat ze het adres niet aan u gaf omdat u niet naar haar huis mocht komen (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd naar welke school (A.) ging, gaf u aan dat het een privé school was en u zich de naam niet meer kan herinneren (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd naar de naam van (A.)'s ouders, gaf u aan dat de naam van haar vader (A.H.K.U.) is, maar de naam van haar moeder kende u niet meer (gehoor CGVS, p.5). Dat u haar naam niet meer kent is des te opmerkelijker, daar u later aangaf dat het (A.)'s moeder was die in juni 2013 op u schoot (gehoor CGVS, p.13) en – daar het gaat om een erg ingrijpende gebeurtenis – men kan verwachten dat dit in uw geheugen gegrift is.

Verder gaf u aan dat de vader van (A.) zei dat ze moest huwen met de persoon van zijn keuze, maar dat (A.) niet van deze persoon hield (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd wat de naam was van de persoon die ze moest huwen, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd naar de leeftijd van de man met wie (A.) moest huwen, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd of hij reeds met andere vrouwen gehuwd was, gaf u aan niets van deze man te weten. Toen u gevraagd werd waarom de vader van (A.) wou dat ze met die man huwde, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.5). U had er verder geen idee van of de man met wie uw vriendin (A.) moest huwen, kinderen had (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd of er reeds een datum voorzien was voor het huwelijk tussen (A.) en deze man, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd hoe het komt dat ze nog steeds niet gehuwd was met de man – het huwelijk werd immers minstens zes jaar geleden geregeld (gehoor CGVS, p. 4-5) – gaf u opnieuw aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.5). U gaf aan dat (A.) reeds voor u een andere man wilde hebben, maar dit niet lukte omwille van de zaak met haar vader. Toen u gevraagd werd de naam van de persoon met wie ze een relatie wilde hebben te geven, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.5-6).

Uit bovenstaande blijkt dat u erg vaag en onwetend bent betreffende basiselementen aangaande uw vriendin (A.), de man met wie ze moest trouwen van haar vader en haar ouders. Gelet op het feit dat u dermate onwetend bent betreffende bovenstaande zaken, terwijl ze toch belangrijk zijn voor uw asielrelaas, maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk gedurende enkele maanden een relatie had met (A.) en haar elk weekend zag (gehoor CGVS, p. 3-4), laat staan dat u haar zwanger maakte en problemen kende met haar ouders; het door u aangehaalde motief om uw land van herkomst te ontvluchten.

Toen de dossierbehandelaar u er verder op wees dat u sinds april een relatie had met (A.), dat jullie wisten dat ze moest huwen met een andere persoon en u gevraagd werd wat jullie toekomstplan was, ontweek u de vraag door te stellen dat ze niet van de persoon hield en het een probleem werd toen ze zwanger werd. Toen u gevraagd werd of u nooit initiatief nam om met haar ouders te spreken, gaf

u vaag aan dat ze eerst met haar moeder zou spreken en u haar vader nooit zag (gehoor CGVS, p.9). Dat u niets aan deze problematische situatie die jullie relatie ondermijnde trachtte te doen, is ongeloofwaardig van iemand die aangaf met zijn vriendin te willen huwen (gehoor CGVS, p. 3). U gaf verder aan dat u vier weken nadat jullie relatie begon begin april 2013, wist dat (A.) zwanger was. Toen u gevraagd werd wat uw reactie was toen u vernam dat (A.) zwanger was, gaf u aan dat u gelukkig was en dat u aangaf dat het jullie gelukkig zou maken (gehoor CGVS, p.10). Het komt **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over dat – toen u vernam dat (A.) zwanger was – u gelukkig was en uw enige gedachte was dat jullie gelukkig zouden zijn, terwijl u wist dat ze van haar vader moest huwen met een andere man, haar ouders niet mochten weten van jullie relatie en het al eerder een probleem was om een relatie aan te gaan met de man van haar keuze (gehoor CGVS, p.4 en p.9).

Verder komt het **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over dat – toen u vernam dat (A.) zwanger was – geen enkel initiatief nam om iets aan de situatie te doen. Zo ging u nooit naar een vluchthuis voor vrouwen en dacht u er nooit aan om (A.) bij voorbeeld bij u thuis te laten wonen. U verantwoordde dit door te stellen dat jullie wilden dat ze eerst haar ouders zou proberen te overtuigen en van hen ook de zegen wilden krijgen om te huwen (gehoor CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen over de houding en de plannen van de ouders van (A.) - met name dat (A.) geen relatie met een man van haar keuze kon aangaan (vermits haar dat in het verleden door haar ouders werd verboden (gehoor CGVS, p.5-6)) en dat haar ouders een man voor (A.) hadden gekozen - blijkt echter dat het niet meteen voor de hand lag om na (A.)'s onvoorziene zwangerschap buiten het huwelijk meteen te proberen om de zegen van haar ouders voor jullie huwelijk te krijgen. Het zou dan ook aannemelijker zijn geweest dat u (A.) na haar onverwachte zwangerschap voorlopig in veiligheid zou hebben gebracht en dat jullie vanuit een veilige schuilplaats zouden hebben geprobeerd om de ouders van (A.) voor jullie (huwelijk) te winnen.

Van iemand die zich in bovenstaande situaties bevindt, kan men minstens verwachten dat hij enige plannen heeft of initiatief neemt om iets aan de situatie te veranderen. Dat u totaal geen initiatief nam, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder gaf u aan dat uw vader gedood werd door de vader van (A.). U ging echter nooit naar de politie om de dood van uw vriendin na een gedwongen abortus van haar ouders of om de moord op uw vader aan te geven omdat u verward was en evenmin zocht u een advocaat op (gehoor CGVS, p.12-13). Nochtans gaf u zélf aan dat u naar de politie in Nigeria zou kunnen gaan om bescherming aan te vragen, maar u nu hier (België) bent en wij u kunnen beschermen (gehoor CGVS, p.13-14). U gaf verder aan dat u niet trachtte om in Nigeria bescherming te zoeken, omdat uw vriend zei dat hij u zou helpen (gehoor CGVS, p.13). Van iemand die daadwerkelijk vervolging vreest door de familie van zijn vriendin, mag verwacht worden dat hij de bescherming inroept van de ordediensten in zijn land en hij juridische ondersteuning zoekt bij een advocaat. Dat u naliet dit te doen ondermijnt verder de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging en van het risico op het lijden van ernstige schade.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/2, 48/3, 48/6, 48/7 en 57/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker vangt aan met een theoretische uiteenzetting aangaande de vluchtelingenstatus. Vervolgens stelt hij dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Nigeria en dat die vrees redelijk is, onder meer omdat zijn vader omwille van verzoekers problematiek vermoord werd. Bij terugkeer naar Nigeria staat verzoeker hetzelfde lot te wachten als zijn vader. Er is ook reeds op verzoeker geschoten, maar de kogel heeft zijn doel gemist. Verweerder geeft niet aan dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat een moord(poging) op verzoeker zich niet zou voordoen bij terugkeer naar Nigeria. Dat verzoeker in het verleden reeds slachtoffer is geweest van een moordpoging, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees gegrond is.

Voorts heeft verzoeker een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven, zijn alle relevante elementen waarover verzoeker beschikt voorgelegd, zijn verzoekers verklaringen samenhangend en aannemelijk en niet in strijd met algemene en specifieke informatie die gekend is en relevant is voor zijn aanvraag, heeft verzoeker zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk ingediend en kan hij in grote lijnen als geloofwaardig worden beschouwd.

Verzoeker geeft aan dat de vervolging haar oorzaak, minstens haar aanleiding heeft in religie, aangezien verzoeker een relatie had met iemand van een andere religie dan de zijne en de vader van (A.) geen vrede kon nemen met het feit dat zijn dochter een relatie had en een kind zou hebben met een man van een andere religie. Het is ook duidelijk dat verzoeker geen tastbare bewijzen kan aantonen. Het CGVS moest alle pertinente feiten vaststellen en beoordelen, hetgeen niet werd nagekomen. Het CGVS had alle beschikbare middelen kunnen aanwenden om de nodige bewijzen te verzamelen. Verzoeker had in ieder geval het voordeel van de twijfel moeten krijgen aangezien zijn verklaringen coherent en waarschijnlijk zijn en niet in strijd zijn met algemene bekende feiten.

Om zijn geloofwaardigheid te beoordelen had het CGVS volgens verzoeker rekening moeten houden met de persoonlijkheid, opleiding en intellectuele vermogens van verzoeker. Verzoeker is een landbouwer en heeft een beperkte scholingsgraad. Ook heeft het CGVS niet de voorzienbare gevolgen onderzocht die verzoeker zou ondergaan bij een terugkeer naar Nigeria. Verzoeker merkt ook op dat mogelijke verklaringen die hij gedaan zou hebben bij het CGVS maar niet tijdens een ander gehoor of omgekeerd, niet voor een tegenstrijdigheid zorgen en dat zijn goede trouw daartoe niet in vraag kan gesteld worden.

In het algemeen dient te worden opgemerkt dat (i) de gegevens die verzoeker geeft of bepaalde onwetendheden van zijnentwege niet van aard zijn om afbreuk te doen aan zijn relaas; (ii) verzoekers naïviteit dat een onvoorziene zwangerschap aanleiding zou kunnen geven tot een gelukkig huwelijk en waarbij families die er in het begin niet voor te vinden zouden zijn, later bijdraaien, geen afbreuk doet aan het relaas en de pertinente gegevens ervan, laat staan aan de vrees voor vervolging; (iii) meer dan de helft van de bestreden beslissing gebaseerd is op verwijten van gebrek aan kennis van bepaalde gegevens die geen afbreuk doen aan het relaas en de gegronde reden voor verzoekers vlucht uit Nigeria; (iv) verzoeker voldaan heeft aan de bewijslast, daar hij een consistent en coherent relaas heeft gegeven; (v) zelfs bij onvoldoende gegevens of elementen of onduidelijkheden, de feiten bepaald blijven om verzoeker als vluchteling te erkennen; (vi) er geen feitenbevinding gebeurd is en het CGVS zich beperkt heeft tot een stereotype argumentatie; (vii) geen rekening werd gehouden met het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat gebeurd is; (viii) verzoeker de werkelijke gebeurtenissen verteld heeft, maar niet op de hoogte kan zijn van alles en elk detail en dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de hem gestelde vragen, waarbij het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch bewezen dient te worden, terwijl het CGVS zomaar zijn verklaringen eenzijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig; (ix) er geen rekening mee werd gehouden dat (A.) weigerde om informatie te geven aan verzoeker over haar exacte adres, locatie en gegevens over haar school, de man met wie zij moest huwen enzovoort; (x) geen rekening is gehouden met het geheime, korte en dramatische karakter van de relatie tussen (A.) en verzoeker.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/2, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de vreemdelingenwet, van artikel 2, 3 en 5 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en van de rechten van verdediging.

Verzoeker vangt aan met een theoretische uiteenzetting aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Vervolgens stelt hij dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een ernstig risico loopt op ernstige schade wanneer hij terugkeert naar Nigeria en hij zich niet onder de bescherming van Nigeria kan of wil stellen. Het risico is redelijk onder meer omdat zijn vader omwille van verzoekers problematiek vermoord werd. Bij terugkeer naar Nigeria staat verzoeker hetzelfde lot te wachten als zijn vader. Er is ook reeds op verzoeker geschoten, maar de kogel heeft zijn doel gemist. Verweerder geeft niet aan dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat een moord(poging) op verzoeker zich niet zou voordoen bij terugkeer naar Nigeria. Dat verzoeker in het verleden reeds slachtoffer is geweest van een moordpoging, is een duidelijke aanwijzing dat het risico op ernstige schade gegrond is.

Voorts heeft verzoeker een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven, zijn alle relevante elementen waarover verzoeker beschikt voorgelegd, zijn verzoekers verklaringen samenhangend en

aannemelijk en niet in strijd met algemene en specifieke informatie die gekend is en relevant is voor zijn aanvraag, heeft verzoeker zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk ingediend en kan hij in grote lijnen als geloofwaardig worden beschouwd.

Het is ook duidelijk dat verzoeker geen tastbare bewijzen kan aantonen. Het CGVS moest alle pertinente feiten vaststellen en beoordelen, hetgeen niet werd nagekomen. Het CGVS had alle beschikbare middelen kunnen aanwenden om de nodige bewijzen te verzamelen. Verzoeker had in ieder geval het voordeel van de twijfel moeten krijgen aangezien zijn verklaringen coherent en waarschijnlijk zijn en niet in strijd zijn met algemene bekende feiten.

Om zijn geloofwaardigheid te beoordelen had het CGVS volgens verzoeker rekening moeten houden met de persoonlijkheid, opleiding en intellectuele vermogens van verzoeker. Verzoeker is een landbouwer en heeft een beperkte scholingsgraad. Ook heeft het CGVS niet de voorzienbare gevolgen onderzocht die verzoeker zou ondergaan bij een terugkeer naar Nigeria. Verzoeker merkt ook op dat mogelijke verklaringen die hij gedaan zou hebben bij het CGVS maar niet tijdens een ander gehoor of omgekeerd, niet voor een tegenstrijdigheid zorgen en dat zijn goede trouw daartoe niet in vraag kan gesteld worden.

Het CGVS moet er zich van vergewissen dat hij geen enkel risico loopt op mensonterende behandeling in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Er werd daarenboven geen onderzoek verricht naar artikel 3 EVRM.

In het algemeen dient te worden opgemerkt dat (i) de gegevens die verzoeker geeft of bepaalde onwetendheden van zijnerwege niet van aard zijn om afbreuk te doen aan zijn relaas; (ii) verzoekers naïviteit dat een onvoorziene zwangerschap aanleiding zou kunnen geven tot een gelukkig huwelijk en waarbij families die er in het begin niet voor te vinden zouden zijn, later bijdraaien, geen afbreuk doet aan het relaas en de pertinente gegevens ervan, laat staan aan de vrees voor vervolging; (iii) meer dan de helft van de bestreden beslissing gebaseerd is op verwijten van gebrek aan kennis van bepaalde gegevens die geen afbreuk doen aan het relaas en de gegronde reden voor verzoekers vlucht uit Nigeria; (iv) verzoeker voldaan heeft aan de bewijslast, daar hij een consistent en coherent relaas heeft gegeven; (v) zelfs bij onvoldoende gegevens of elementen of onduidelijkheden, de feiten bepaald blijven om verzoeker als vluchteling te erkennen; (vi) er geen feitenbevinding gebeurd is en het CGVS zich beperkt heeft tot een stereotype argumentatie; (vii) geen rekening werd gehouden met het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat gebeurd is; (viii) verzoeker de werkelijke gebeurtenissen verteld heeft, maar niet op de hoogte kan zijn van alles en elk detail en dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de hem gestelde vragen, waarbij het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch bewezen dient te worden, terwijl het CGVS zomaar zijn verklaringen eenzijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig; (ix) er geen rekening mee werd gehouden dat (A.) weigerde om informatie te geven aan verzoeker over haar exacte adres, locatie en gegevens over haar school, de man met wie zij moest huwen enzovoort; (x) geen rekening is gehouden met het geheime, korte en dramatische karakter van de relatie tussen (A.) en verzoeker.

2.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van *“het verbod van “detournement de pouvoir” (misbruik van bevoegdheid)”* en van *“het verbod van willekeur”*.

Volgens verzoeker is de motivering van de bestreden beslissing niet deugdzzaam en is deze inhoudelijk nauwelijks gemotiveerd. De elementen die worden aangehaald, zijn niet van die aard dat ze duidelijk aangeven dat het risico van wat verzoeker vreest, weggenomen wordt.

Het CGVS geeft niet aan dat er goede redenen zouden zijn om aan te nemen dat een moord op verzoeker zich niet zou voordoen bij een terugkeer naar Nigeria. Het CGVS stelt zich ook niet de vraag of het bestaan van vervolging of ernstige schade kan worden aangetoond door de gegevens van de zaak die voor vaststaand worden gehouden. Het is ook duidelijk dat verzoeker geen tastbare bewijzen kan aantonen. Het CGVS moest alle pertinente feiten vaststellen en beoordelen, hetgeen niet werd nagekomen. Het CGVS had alle beschikbare middelen kunnen aanwenden om de nodige bewijzen te verzamelen. Verzoeker had in ieder geval het voordeel van de twijfel moeten krijgen aangezien zijn verklaringen coherent en waarschijnlijk zijn en niet in strijd zijn met algemene bekende feiten. Om zijn geloofwaardigheid te beoordelen had het CGVS volgens verzoeker rekening moeten houden met de persoonlijkheid, opleiding en intellectuele vermogens van verzoeker. Verzoeker is een landbouwer en heeft een beperkte scholingsgraad. Ook heeft het CGVS niet de voorzienbare gevolgen onderzocht die

verzoeker zou ondergaan bij een terugkeer naar Nigeria. Meer dan de helft van de bestreden beslissing is gebaseerd op een gebrek aan kennis van bepaalde gegevens die geen afbreuk doen aan het relaas. Er is geen feitenbevinding gebeurd en het CGVS heeft zich beperkt tot een stereotype argumentatie. Persoonlijke morele appreciatie en oordelen van de dossierbehandelaar bij het CGVS, waarbij geen daadwerkelijk en/of daadkrachtig onderzoek wordt gevoerd naar de eigenlijke vervolgingsproblematiek en/of het bestaan van een risico op ernstige schade, kunnen niet worden aangewend om te bepalen of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingen- of de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS velt een moreel oordeel over het "gelukkig zijn" van verzoeker op het moment dat hij vernam dat (A.) in verwachting was van zijn kind en over zijn eventuele huwelijksplannen. In zijn "bijlage 26" (verzoekschrift, stuk 1) vroeg verzoeker duidelijk de bijstand van een tolk, terwijl hij op het CGVS niet de bijstand van een tolk heeft gekregen.

2.1.4. Verzoeker voegt zijn "bijlage 26" bij zijn verzoekschrift (stuk 1).

2.2.1. Gelet op de onderlinge samenhang van de ingeroepen middelen, worden deze middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet aan op welke wijze hij artikel 2 en 5 EVRM geschonden acht, zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.3. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt op louter algemene wijze welke vreemdelingen als vluchteling, dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, kunnen worden erkend. De schending van dit algemeen geformuleerde artikel wordt niet dienstig aangevoerd.

2.2.4. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Voorts bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat de commissaris-generaal verzoeker op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

2.2.5. Verzoeker laat na te duiden welke bepaling van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet hij geschonden acht en geeft evenmin aan op welke wijze dit artikel zou zijn geschonden. Hoe het eerste lid van voormeld artikel geschonden zou zijn kan niet worden ingezien daar artikel 57/6, eerste lid, 1° de commissaris-generaal de bevoegdheid verleent de bestreden beslissing te nemen. Het derde lid is *in casu* niet van toepassing daar de bestreden beslissing geen beslissing betreft zoals bedoeld in artikel 57/6, eerste lid, 2°.

De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, die in duidelijke bewoordingen in deze beslissing zijn opgenomen en hierin op eenvoudige wijze kunnen worden gelezen, kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2.6. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.7. Volgens vaste rechtspraak houdt het begrip misbruik van bevoegdheid in dat de administratieve overheid haar bevoegdheden heeft gebruikt voor een ander doel dan waarvoor zij zijn verleend. Van misbruik van bevoegdheid is slechts sprake wanneer uit objectieve, ter zake dienende en onderling overeenstemmende aanwijzingen blijkt dat een besluit uitsluitend althans hoofdzakelijk is genomen ter bereiking van andere doeleinden dan gesteld. Hoe de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen zijn bevoegdheid heeft misbruikt door de asielaanvraag van verzoeker te weigeren, kan niet worden ingezien.

2.2.8. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.9. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoeker stelt dat geen rekening werd gehouden met zijn persoonlijkheid en dat hij verward en getraumatiseerd is door de gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt. Verzoekers algemene bewering dat de feiten voor hem nog traumatiserend zijn kan de concrete motieven van de bestreden beslissing niet ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerd trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Verder stelt verzoeker dat geen rekening werd gehouden met zijn beperkte scholingsgraad. Verweerder merkt in zijn nota met opmerkingen terecht op dat verzoeker zelf verklaarde dat hij het middelbaar onderwijs heeft af gemaakt (administratief dossier, stuk 8, p. 2 en gehoorverslag CGVS, p. 6), hetgeen geenszins kan gezien worden als een beperkte scholingsgraad. Evenmin ziet de Raad in waarom het feit dat verzoeker landbouwer is, hem ervan zou weerhouden om correcte, coherente en gedetailleerde verklaringen te kunnen afleggen omtrent de concrete gebeurtenissen die hij inroept. Verzoeker kan zich dan ook niet op zijn scholingsgraad of opleiding beroepen om de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar

mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Waar verzoeker stelt dat de persoonlijke, morele appreciatie en oordelen van de dossierbehandelaar bij het CGVS niet kunnen worden aangewend om zijn asielaanvraag te beoordelen, dient opgemerkt dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verzoeker voert verder nog aan dat hij in zijn "bijlage 26" (verzoekschrift, stuk 1) de bijstand van een tolk vroeg. Artikel 51/4 van de vreemdelingenwet is echter niet geschonden doordat het interview op het CGVS zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal. Artikel 51/4 verhindert niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* het Engels, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Bovendien merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht op dat verzoeker, noch zijn raadsman tijdens of op het einde van het gehoor enige opmerking maakten over de afwezigheid van een tolk of over eventuele taal- of communicatieproblemen en bevestigde verzoeker de vragen goed begrepen te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 14).

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, omdat (i) verzoeker erg vaag en onwetend is over een aantal basiselementen aangaande zijn vriendin (A.), de man met wie deze moest trouwen van haar vader en haar ouders; (ii) het niet geloofwaardig is dat iemand die wil trouwen niets ondernam om iets te doen aan de problematische situatie waarin hij zich bevindt en het niet doorleefd en ongeloofwaardig is dat verzoeker stelt gelukkig te zijn wanneer hij vernam dat zijn vriendin zwanger was, terwijl hij wist dat zij van haar vader moest trouwen met een andere man, haar ouders niet mochten weten van hun relatie en het al eerder een probleem was voor haar om met een andere man een relatie aan te gaan; (iii) verzoeker nooit naar de politie ging om aangifte te doen van de dood van zijn vriendin na de gedwongen abortus door haar ouders of na de moord op zijn vader, terwijl verzoeker zelf aangaf naar de politie in Nigeria te kunnen gaan om bescherming te vragen en (iv) verzoeker geen begin van bewijs bijbracht inzake zijn identiteit en reisweg.

De Raad ziet dan ook niet in op welke manier verweerder gebruik gemaakt zou hebben van een stereotype argumentatie en wijst erop dat verweerder op basis van verzoekers verklaringen en de elementen in het administratief dossier een individuele beslissing heeft genomen over verzoekers asielaanvraag. Verder verplicht geen enkele bepaling de commissaris-generaal om bijkomende onderzoeksdaden te stellen en de lacunes in de bewijsvoering van de kandidaat-vluchteling zelf op te vullen. Verzoeker komt dan ook niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande kan verzoeker niet in grote lijnen geloofwaardig worden bevonden, zodat verzoeker niet voldoet aan artikel 48/6, tweede lid, e) van de vreemdelingenwet. Daar de voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet volgens deze bepaling cumulatief zijn, kan verzoeker zich niet dienstig op de schending van dit artikel beroepen. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet evenmin worden aangenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS